

— Εἶνε ἀνωφελὲς νὰ ἐρωτᾶτε. Θὰ τὰ μάθωμεν μετ' ὀλίγον.

Ἐπ' ἀνέλαβον τὰς ἔδρας τῶν καὶ ἀνέμενον, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάντοτε προσηλωμένους ἐπὶ τῆς θύρας τῆς βιβλιοθήκης.

Ἄς ἀφήσωμεν πρὸς στιγμήν ἤδη τὸν Ἰούλιον καὶ τὴν Μέρσην καὶ ἄς ἀνέλθωμεν εἰς τὴν ἀνω ὄροφὴν τῆς οἰκίας, ὅπως παρακολουθήσωμεν τὴν πορείαν τῶν γεγονότων ἐν τῷ δωματίῳ τῆς Λαίδης Ζάνετ.

[Ἔπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

LOUIS JOURDAN

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ

Ρωμαϊκὸν διήγημα.

[Συνέχεια]

Ἀκούσας τὸν θόρυβον ὁ Εὐμορφος ἐπλησίασε πρὸς τὴν θύραν. Ἡ κυρία ἔνευσεν αὐτῷ νὰ εἰσέλθῃ.

«Ἰδέ, τῷ εἶπεν, ἰδὲ τὰ δῶρα, ἄτινα, ὁ Παῦλος στέλλει ἡμῖν. Νὰ μεταβῆς εἰς τὸ στρατόπεδον, σήμερον ἀμέσως, φέρων αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν. Βεβαίως, προσέθηκεν ἀτενίζουσα τὴν Ὀκταβίαν, ἥτις μετὰ προσοχῆς ἐξήταξε τὰ κοσμήματα, οἱ στρατιῶται σήμερον γνωρίζουσι τὸν χουρὸν ὡς τὸν σίδηρον, καὶ δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ λαξεύματα κοσμήματος ὅσον τὴν ἀκμὴν σπάθης.»

Ὁ Εὐμορφος συνεφώνησε καὶ οὗτος ὅτι τὰ δῶρα ἦσαν ἀνταξία ἐκείνης, πρὸς ἣν προσεφέροντο καὶ ὅτι ἡ αὐλικὴ Ἑλένη δὲν ἔφερε πλουσιώτερα κοσμήματα κατὰ τὰς τελευταίας ἑορτὰς τῆς Ἰσίδος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ δούλου ἀπήστραπτον παραδόξως, αἱ παρειαὶ τοῦ κατεστάθησαν ζωηρῶς ἐρυθραί, ἡ δὲ φωνὴ του ἔτρεμεν. Ἄλλ' ἡ συγκίνησις δὲν προήρχετο οὐδ' ἐκ τῶν δῶρων τοῦ Παύλου, οὐδ' ἐκ τῆς ἀναμνήσεως τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρίστου καὶ τῶν ἀνησυχιῶν τοῦ Ἀρικού. Ἡ δὲ νάτο νὰ μείνῃ ἀπαθὴς καὶ νὰ μὴ συγκινηθῇ βλέπων τὴν Φαύστα καὶ τὴν Ὀκταβίαν, αἵτινες ἐκ τῆς καλλονῆς αὐτῶν ἐγένοντο διάσημοι εἰς πόλιν, ἔνθα αἱ ὠραιότεραι γυναῖκες ἔσπευδον πανταχόθεν εἰς κατὰκτησιν τῶν κυρίων τοῦ κόσμου, παρασκευάζουσαι διὰ τῶν θωπειῶν καὶ τῆς ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν τὴν καταστροφὴν τῆς Ρώμης, ἣν βραδύτερον οἱ βάρβαροι συνεπλήρωσαν διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου;

Ὁ Αἰμίλιος, ὁ πλουσιώτερος τῶν πατρικίων, καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ, ἤθελον φθονῆσαι τὴν τύχην τοῦ νέου δούλου, ὅστις ἠδύνατο ν' ἀπολαμβάνῃ τοῦ θεάματος τῶν δύο τούτων θεσπεσίων πλασμάτων.

Ἡ Ὀκταβία, ὀρθία ἐνώπιον κατόπτρου, ἐνδεδυμένη μακρὰν ἐσθῆτα, καθιστώσαν καταφανῆ τὴν κομψότητα τοῦ ἀναστή-

ματός της, περιέβαλλε τὸν τράχηλον αὐτῆς διὰ περιδεραίου ἐκ μαργαριτῶν, τοῦ ὁποῦ τὰ ἐκ πολυτίμων λίθων ἐξαρτήματα ἐκρότου εἰς τὴν ἐλαχίστην κίνησιν. Τοὺς εὐπλάστους αὐτῆς βραχίονας ἐπτυγμένους ἔχουσα ἐπὶ τοῦ στήθους, ἀνεκίνει διὰ τῶν λεπτῶν δακτύλων της, οἰοῖται παίζουσα, τοὺς πολυτίμους λίθους. Ἡ μελανὴ αὐτῆς κόμη, προσδεδεμένη διὰ κροκοχρόων ταινιῶν, ἐκάλυπτε τὸ στενὸν μέτωπόν της, κατερχομένη μέχρι τῶν μεγάλων κυανῶν καὶ ἡδέων αὐτῆς ὀφθαλμῶν. Μειδιάμα εὐαρεσκείας διέστειλε τὰ πορφυρὰ της χεῖλη, δι' ὧν ἐφάνιντο οἱ ἀπαστράπτοντες ἐκ τῆς λευκότητος μικροὶ αὐτῆς ὀδόντες. Ἡ ὠραία μελάγχρους χροιά της συνεπλήρου τὴν ἀπαράμιλλον αὐτῆς καλλονὴν.

Παρὰ τὴν ἔνθερμον καὶ ἐπίχαρι ἐκείνην προσωποποίησιν τῆς νεότητος, ἡ σύζυγος τοῦ Ἀρικού, ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτῆς κκλλονῇ, παρίστα τὴν ἐπιβλητικὴν Ρωμαίαν δέσποιναν, τὴν μαγαλόφρονα σύντροφον τῶν νικητῶν τῶν ἔθνων.

Δὲν ἦτο πλέον ἡ αὐστηρῶν ἡθῶν δέσποινα τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, ἡ ἀπαξιούσα τὴν ματαιὰν ἐπίδειξιν ἐπιμελελημένου καλλωπισμοῦ, καὶ ἥτις, ὅπως ἐπίδειξεν τὰ κοσμήματα αὐτῆς, ἐδείκνυε διὰ τῆς χειρὸς τὰ τέκνα της παίζοντα εἰς τὸν οὐδὸν τοῦ οἴκου. Ἐκείνη ἐξέλειπε μετὰ τῆς καλύψεως, τῆς πενιχρότητος τῶν ὑπατικῶν γευμάτων καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀρότρου ἐπανερχομένων θριαμβευτικῶν νικητῶν ἐκείνη ἠφανίσθη ὑπὸ τὰ καπνίζοντα ἐρείπια τῶν ἀπλῶν καὶ ἀξέστων ἐκείνων οἴκων, οὓς ὁ Νέρων ἐπυρπόλησε, θέλων νὰ οἰκοδομήσῃ αὐτοὺς ἐκ μαρμάρου καὶ χρυσοῦ. Ἡ δέσποινα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔκειτο διὰ παντός ἐν τῷ φερέτρῳ, ἐν ᾧ οἱ τύραννοι εἶχον ρίψει τὴν Δημοκρατίαν.

Νῦν ἦτο ἡ αὐτοκρατορικὴ, ἡ ἔκλαμπος, ἡ ἀλαζὼν δέσποινα, ἡ ἀπληστος εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἀπολαύσεις, ἡ ἀπλοῦσα ἐπ' αὐτῆς τὰ πλοῦτη καὶ τὰ τιμαλφῆ κοσμήματα, καθάπερ ἡ Ρώμη ἀνήρτα ἤδη ἐπὶ τῆς προσόψεως τῶν παλατίων, τῶν νῶν καὶ τῶν ἵπποδρομιῶν αὐτῆς τὰ ἄλλοτε καταφρονούμενα πομπώδη λάφυρα.

Ἦν τότε ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἡλιογαβάλου, τοῦ νέου ἐκείνου Συρίου, ὅστις, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἀσιατικὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς αὐτοκρατορίας ἐπὶ ἀπαστράπτοντες ἐκ πολυτίμων λίθων καὶ χρυσοῦ ἄρματος, περιβεβλημένος τὸ στέμμα τῶν σατραπῶν, ἐνδεδυμένος γυναικεῖαν ἐσθῆτα καὶ κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν συμβολικὴν παράστασιν τοῦ θεοῦ Ἡλίου.

Ἡ Φαύστα, ἣν οἱ θαυμασταὶ αὐτῆς ἀπεκάσαν Λευκώλενον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῆς λευκότητα, ἦν ἐξηπλωμένη ἐπὶ στενῆς καὶ χαμηλῆς κλίνης. Κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἐκείνην ὥραν ἡ περιβολὴ τῆς ὠραίας Ρωμαίας συνίστατο ἐκ μιᾶς μόνης ἐσθῆτος χροιάς πρασίνης, μακρᾶς, περιεσφιγμένης περὶ τὴν ὄσφυν διὰ χρυσοποι-

κίλου ζώνης, καὶ ἀνευ χειρῶν. Ἡ πυρρόξανθος κόμη της προσεδέετο ἀπλῶς εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς ἐν ἐπιτετηθευμένη ἀφελείᾳ, ἀπὸ δὲ τῶν ὠτων αὐτῆς ἐκρέμαντο βαρύτιμοι μαργαρίται. Ἐνίοτε ὑπεγείρετο, στηριζομένη διὰ τῶν ἀγκῶν ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ δι' ἐπιχαρίτου κινήσεως ἐπέδεικνυε τὸν θεσπέσιον αὐχένα, τοὺς εὐπλάστους αὐτῆς ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας, φέροντας κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτῶν μέρος ἐλαστικὰ ἐλάσματα χρυσοῦ, ἀπολήγοντα εἰς κεφαλὰς ὄφρων.

Ἀφοῦ τὸ κιβωτιδιὸν ἐκένωθη, ἡ Ὀκταβία, περιβεβλημένη τὰ νέα αὐτῆς κοσμήματα, ἐξῆλθε τοῦ δωματίου, ὅπως προκαλέσῃ τὸν θαυμασμὸν τῶν θεραπεινῶν, αἵτινες εἰργάζοντο εἰς τινὰ ἐσωτερικὴν αἴθουσαν.

Μείνας μόνος μετὰ τῆς Φαύστας, ὁ Εὐμορφος ἐκαθέσθη χαμαὶ ἐπὶ τινος ψάθης, παρὰ τοὺς πόδας τῆς κυρίας του, ἀναμμένων νὰ τῷ ἀπευθύνῃ τὸν λόγον. Ἐκείνη διετέλει σιωπηλὴ τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἶχον ἐλκύσει τὰ δῶρα τοῦ Παύλου, καὶ ἤδη ἐπανήρχετο ἐν τῇ ἡρεμίᾳ καὶ ραθυμίᾳ αὐτῆς. Παρετῆρει ἀορίστως βαρύτιμον τάπητα τῆς Κῶ, ἀνηρητημένον ἀνωθεν τῆς κλίνης· ἡ ἀναπνοὴ της ἀνήγειρε τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ὅπερ ἐκάλυπτε τὸ στήθος της.

Ὁ Εὐμορφος εἰώπα μὴ θέλων νὰ διακόψῃ τὸν ρεμβασμὸν της καὶ νὰ ταράξῃ τὴν γαλήνην αὐτῆς ἀφηγούμενος τὰ κατὰ τὸν Ἀρίστον. Ἀκίνητος, κρατῶν τὴν ἀναπνοὴν του, ἀπεθαύμαζε τὴν Φαύσταν. Ἀνεπόλει τὰς ὠραίας γυναῖκας, ἃς εἶχεν ἴδει εἰς τὸ ἵπποδρόμιον, τὰ θέατρα, τοὺς κήπους τοῦ Ἰουλίου, τὴν ἀγορὰν, ὑπὸ τὰς στοὰς τοῦ Πομπηίου, καὶ οὐδεμίαν εὕρισκεν ἴσην πρὸς ἐκείνην, ἣν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἠθεώρει. Ἰοιαῦται θὰ ἦσαν αἱ θεότητες τοῦ Ὀλύμπου, λευκαὶ ὡς τὸ μάρμαρον, ὑπερανθρώπου καλλονῆς, καὶ τὸν καταλαμβάνεν ὁ πόθος νὰ γονυπετήσῃ πρὸ αὐτῆς εἰς λατρείαν.

Ἐπληροῦτο ὑπὸ ζωηροῦ αἰσθήματος εὐδαιμονίας ἀναλογιζόμενος ὅτι ἦτο δούλος της, ὅτι ἡ ἐλευθερία του, ἡ ζωὴ του, ἀνήκον αὐτῇ· ὅτι ἐκείνη ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ αὐτὸν ὡς ἐβούλετο. Τὰ βαρύτερα ἔργα, αἱ βάσανοι, ὁ θάνατος τῷ ἐφαίνοντο ἡδονή, ἂν ἡ Φαύστα τὸ διέταττεν ἢ τὸ ἐπεθύμει. Αἱ σκέψεις αὐταὶ διήγειρον αὐτὸν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἠδυνάτει νὰ καταστείλῃ τὴν καρδίαν του καὶ ἀφῆκε βαθρὸν στεναγμὸν. Ἡ Φαύστα στραφεῖσα εἶδεν αὐτὸν παρὰ τοὺς πόδας της. Ἐκείνος ἠρυθρία, ἔτρεμε νομίζων ὅτι ἐκείνη ἀνεγίνωσκεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του τὰ μυστήρια τῆς καρδίας του. Εἶτα ἐγονυπέτησεν ἱκετευτικῶς καὶ ἔφερε τὰ χεῖλη εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σανδαλίου τῆς κυρίας του.

Ἡ Ὀκταβία ἐπανήρχετο, ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἵτινες συνέχαιρον αὐτῇ. Ὀμίλου πᾶσαι καὶ συνωθοῦντο, ὅπως ἐκ τοῦ πλησίον θεωρήσωσιν αὐτήν. Ὁ Εὐμορφος, ἐπωφεληθεὶς τοῦ θορύβου, ἀπῆλθε τοῦ δωματίου καὶ ἔσπευσεν εἰς

τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἵνα ἴδῃ ἐπανερχόμενον τὸν Ἀρικόιον.

Β'

Κίνησις καὶ θόρυβος ἐπεκράτει ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ πολυάριθμοι διαβάται μετέβαινον κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις, σπεύδοντες εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν ἢ συμπληροῦντες τὰς προμηθείας τῶν ἐνόσφ διήρκει ἔτι ἡ πρῶτὴν δρόσος, αἱ δὲ οἰκίαι ἔριπτον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προστατευτικὴν σκιάν. Οἱ ἱερεῖς μετέβησαν εἰς τοὺς ναοὺς, βαδίζοντες ἐν τῷ μέσῳ τῆς λεωφόρου μὲ βῆμα ἐπίσημον καὶ βραδύ, καὶ ἀτενίζοντες μετὰ καταφρονήσεως τὴν οὐτιδανὴν ἀγέλην τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ συνδιαλεχθῶσι μετὰ τῶν θεῶν. Ἐν τούτοις τινὲς ἐξ αὐτῶν, θεράποντες θεότητος ἦττον σεβαστῆς, ἐπομένως ὀλιγώτερον πλούσιοι καὶ ὀλιγώτερον ἀλαζῶνες, ἐβάδιζον κατὰ μῆκος τῶν οἰκιῶν, ἰστάμενοι ἐνίοτε πρὸ τῶν καταστημάτων, ἀτενίζοντες μετὰ πόθου τὰ διάφορα τῆς ὀρέξεως αὐτῶν ἀντικείμενα καὶ συνδιαλεγόμενοι οἰκειῶς μετὰ τῶν ἐμπόρων ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ τύχῃσι μικροῦ τινος δώρου.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐγγύς ἐξοχῆς, ἀγνωρίζοντες ἐκ τῆς ἀπειροκάλου αὐτῶν περιβολῆς καὶ τοῦ βαρέος βαδίσματος, ἔβαινον εἰς τὰς προαστεῖους συνοικίας, ἀφοῦ ἀπέθετον τὰ ἐδωδῖμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γωνιοστατῶν τῶν μεταπρατῶν. Οἱ δούλοι, μὲ τὸν χιτῶνα ἀνυψωμένον καὶ κατάφοροι ἐκ κανίστρων ἐπανήρχοντο ἐκ τῆς ἀγορᾶς σπεύδοντες ἐπὶ τῷ φόβῳ μαστιγώσεως. Οἱ δικηγόροι μετέβαινον εἰς τὴν Ἀγορὰν φέροντες ὑπὸ μάλῃς ὀγκώδεις δικογραφίας προσδεδεμένας διὰ δερματίνων λωρίδων. Οἱ κουρεῖς, ζῶχοι καὶ εὐκίνητοι, ἀνεμιγνύοντο εἰς τὸ πλῆθος, φυσῶντες ἀπαύστως εἰς μικρὰς ἐκ χαλκοῦ λεκανάς, ἔνθα ἐθέρμαινον τὰς πρὸς βοστρύχισιν ψαλίδας.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀψησολημένων καὶ θορυβούντων τούτων ἀνθρώπων, παρετήρει τις νεανίας, ἀτάκτως ἐνδεδυμένους, μὲ τὴν κόμην ἀκτένιστον καὶ ὠχρὸν τὸ πρόσωπον. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἐκδεδιτημένοι, οἵτινες ἐπανήρχοντο ἐκ τῶν καταγωγίων.

Κομφὸν φορεῖον ἐφάνη εἰς τὴν ὁδὸν· τούτου δὲ προηγέτο καὶ εἶπετο πολυάριθμος συνοδία θεραπόντων. Πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀρικούου κατῆλθε τις. Ἦν δ' οὗτος ἐνδεδυμένος ποικιλόχρουν ἐσθῆτα καὶ ἔφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δικτυωτὸν κέλυμα ἐκ χρυσῶν νημάτων. Ὁμοιάζε πρὸς γυναικὰ ἐκ τῆς φωνῆς, τοῦ βαδίσματος καὶ τῶν τρόπων· ἀλλ' ὁ Εὐμορφος ἀνεγνώρισεν ὅτι ἦν εἰς τῶν Συρίων εὐνούχων, οὗς ὁ αὐτοκράτωρ ἔφερεν εἰς Ρώμην. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, ἔσπευσε νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸν παρὰ τῇ Φαύστᾳ. Ὁ εὐνούχος ἰδὼν αὐτὴν ἐκάμμυσε τοὺς ὀφθαλμούς, οἷον εἰθαμβωθείς ὑπὸ ἀπλέτου φωτός· προσέκλινε καὶ ἐνεχειρίσειν αὐτὴ τὴν περγαμηνήν, ἣν ἐκόμιζεν. Ὁ Ἡλιογάβαλος συνεκάλει εἰς συνεδρίασιν σπουδαίαν τὴν Γερουσίαν τῶν γυναικῶν, ἣν εἶχε συστήσει, ἣ δὲ σύζυγος τοῦ Ἀρικούου καὶ ἡ ἀνεψιά

τῆς προσεκαλοῦντο νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ παλάτιον ἔνθα ἐγίνοντο αἱ συνεδριάσεις.

Αἱ τοιαῦται συναθροίσεις ἦσαν συχναί, οὐδεὶς δ' ἐξέπλησσετο. Ἀπὸ πολλοῦ ᾄδη χρόνου ὁ Ρωμαϊκὸς λαὸς ἦν εἰθισμένος εἰς παρόμοια θεάματα καὶ ἀδιαφόρως ἀπεδέχετο πᾶσαν ἰδιοτροπίαν ἢ παραλογισμόν. Οἱ Νέρωνες, οἱ Καλιγούλαι, οἱ Δομητιανοί, οἱ Κόμοδοι μὴ δὲν εἶχον διέλθει ἐν μέσῳ τῶν τέκνων τοῦ Ρωμύλου περιεβλημένοι πορφύραν καὶ ὡς θεοὶ προσαγορευόμενοι;

Ἀναμένονσα τὴν ὄραν τῆς συνελεύσεως, ἡ Φαῦστα μετέβη, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν θεραπειῶν αὐτῆς, εἰς τὸ μέρος τοῦ οἴκου τὸ ἀφιερῶμενον τοῖς λουτροῖς καὶ τῷ καλλωπισμῷ.

Ἔστη πρῶτον εἰς πρώτην τινα αἴθουσαν, τὸ ἀποδυτήριον, ἔνθα ἀπέξεδύθη τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, ἐνῶ μίκα τῶν γυναικῶν τῇ ἀφήρει τὰ κοσμήματα ἅτινα ἀπέθετεν ἐπὶ ἐπιχρῶσου δίσκου. Σπανίως ἡ Φαῦστα ἐποιεῖτο χρῆσιν θερμῶν λουτρῶν, προτιμῶσα τὰ ψυχρὰ ὡς ὠφελιμώτερα τῇ τοῦ σώματος καλλονῇ. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀποδυτηρίου μετέβη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ λουτρόν. Ἦν δὲ τοῦτο εἰς αἴθουσαν κυκλικήν, ἣς οἱ τοῖχοι ἐκαλύπτοντο διὰ πλατειῶν ἐξ ἐστὶλθωμένου μετάλλου πλακῶν, χρησιμευσῶν ἀντὶ κατόπτρων· δι' ὧν ὅπως ἐντέχνως κεκλεισμένων ἐν τῷ θόλῳ, εἰσῆρχετο ἡδὺ φῶς. Ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης ὑπῆρχε βαθεῖα καὶ πλατεῖα δεξαμενὴ, ἐσκαμμένη εἰς τὸ ἔδαφος, εἰς ἣν κατήρχετο τις διὰ πλειόνων μαρμαρίνων βαθμιδῶν.

Ἡ Φαῦστα, ὀρθία ἐπὶ τῆς πρώτης βαθμιδος, ἔστη ἐπ' ὀλίγον ἀκίνητος, μειδιῶσα ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς εἰκόνας αὐτῆς, ἣν τὰ κάτοπτρα παρῆγον ἐφ' ὧν τῶν τοίχων, ἐνῶ αἱ δούλαι παρέβαλλον αὐτὴν πρὸς πάσας τὰς θεάς, ἰδίᾳ δὲ τὴν Ἥραν, ἣς, ὡς ἔλεγον, εἶχε τὴν ὑπερήφανον μεγαλειότητα καὶ τοὺς ὠραίους λευκοὺς βραχιόνας. Κατῆλθεν εἶτα βραδέως τὰς βαθμιδας καὶ στηριζομένη ὑπὸ δύο θεραπεινίδων, ἐβυθίσθη πολλάκις εἰς τὸ διαφανὲς καὶ ψυχρὸν ὕδωρ.

Μετὰ τὸ λουτρόν, ἔσπευσεν εἰς τὸ ἐλαϊοθήσιον, τὴν αἴθουσαν τῶν ἀρωμάτων, ἔνθα διὰ χνοῶδους ὑφάσματος ἀπεσφύργισαν τὰς σταγόνας τοῦ ὕδατος, αἵτινες ἔρρεον ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς οἰνοῖ βροχῇ μαργαριτῶν. Εἶτα, αἱ τὴν ἐπάλειψιν ἐντεταλμένοι γυναῖκες, ἐπήλειψιν αὐτὴν διὰ τῶν μαλθακῶν αὐτῶν χειρῶν δι' εὐόσμου ἐλαίου καὶ ἀρωμάτων.

Ἐξ ὑπερβαλλούσης φιλαρεσκείας ἡ Φαῦστα διέταξε νὰ ἐπαλείψωσιν ἕκαστον μέρος τοῦ σώματός τῆς διὰ διαφόρου ἀρώματος. Διὰ τοῦ ἐρπύλου ἐπήλειψιν τὸν τράχηλον καὶ τοὺς ὤμους, δι' ἐλαίου σισυμβρίου τοὺς βραχιόνας, δι' Αἰγυπτίου τὰς κνήμας καὶ διὰ κινναμώμου τοὺς πόδας.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΤΟΥΤΟ.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ δημοσιεύσωσι πλεόν ἢ ἅπαξ τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου βιβλίου, συναποστέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στίχον καὶ δι' ἕκαστην δημοσίευσιν.

Ἐγγέλλεται:

Ἡ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΥΔΙΟΥ, δρᾶμα τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ - υἱοῦ, εἰς πράξεις τρεῖς, μεταφρασθὲν ὑπὸ Λεωνίδου Καρελλοπούλου. Τίτλος Δραχμῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

- «Ἐθνικαὶ εἰκόνες», ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλλου. Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
- «Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοῦρ. Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ματθίλδη» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνας) Εὐγενίου Σὺν. Δρ. 7 (8)
- «Ζίλ Βλά» μυθιστόρημα Δρ. 5 (6)
- «Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἤτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμᾶς Δρ. 3,50 (3,70)
- «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλῆ. δρ. 3. (3,30)
- «Ἄλιον Λεώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση Δρ. 1,50 [1,80]
- «Τὰ Δύο Ἄγνα» Αἰμιλίου Ρισβούρ. δρ. 1,50 [2]
- «Ἡ Ὠραία Παρισινή» λεπ. 60 (70)
- «Παρισίαν Ἀπόκριψιν», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδώρου Ἰ. Σκυλίση (τόμοι 10) Δρ. 6 [7]
- «Ὁ Διαβολο - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De Terrail Δρ. 1,50 (1,70)
- «Μπουμπουλίνα - Ἀρχάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρακοπούλου. Δρ. 3 [3,30]
- «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλοῦ Βέρν. Δρ. 1 (1,20)
- «Τὰ Ἀπόκριφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ Δρ. 3 (3,30)
- «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιὰ καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 1 [1,20]
- Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακισιάνου δρ. 3. (3,20)
- Χρυσόδετα » 4
- «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρίμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιήθη ἐν τῷ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήμα λ.50 [55]
- «Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντιεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60).
- «Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ἐαβιέ Μαριεῖ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Δρ. 1,50 [1,70]
- «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἤτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἣ προσέτεθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιτσάρων». Τόμοι 2. Δρ. 5. [5,50]
- «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους. Δρ. 4 [4,50]
- «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2 [2,0]